

Hadoszlop

Lenkes László fordítása

Ha tudtam volna, hogy a gépezet megmarja az embert,
Az erdőbe távoztam volna,
És nem néznék nyugat felé,
És nem énekelnék az urbánus hadoszlopban.

A patkányok szalámimaradványokat rágcsálnak a
A szemétben
A hipermarket mögött,
A disznók terjesztik a kórt.

Hinni-e a társadalomban?
Vagy követni Rousseau-t?
Elképzelni a lányt,
Ahogy a parkban sétál
Austert, Tolkint, Murakamit olvasva...

A nők járnak a könyvtárba,
A férfiak lemondtak mindenről.

Ha a színpad a stage,
Mi mindannyian a színen törjük magunkat
A kirakott behaton köveken,
Az urbanizált parkokban
Még mindig fenntartja magát
A nyugat felé fordult hadoszlop

A férfiak lemondtak mindenről.
A nők rehabilitálják a kánont,
A hadoszlop egyre csak csökken,
A disznók terjesztik a kórt.

Költő a kórházban

Bármelyik költő
Kórházba kerülhetett volna,

Feküdt volna az ágyán,
A fehér ágyneműn,
Az orgonafa ágai alatt,
És figyelte volna a szobát,
Maga körül a megkínzott világegyetemet.

Bármelyik költő
Vihetett volna bármilyen zászlót
Elfáradva, sápadtan.

Bármelyik költő,
Ha a XXI. században élt,
Elolvashatta volna Orwell esszéit,
És megtudhatta volna, hogy Churchill
Egy időben csodálta Mussolinit.

Bármelyik költő
Magára maradhatott volna,
Elhagyta volna a lány,
Akivel csókolózott
Egy hideg februári éjszakán.

Mindegyik versem
Egy megkínzott világegyetem
A költővel a főszerepben
A kórházban, az ágyon...

Ilyen állapotban
Minden út zárva,
Lehetetlen távozni.

Felezd szét

Az asztalon papír,
Hajtsd félbe,
Nyomkodd meg az éleit,
Felezd szét.
Origami.
Készíts egy papírmadarat.
Készíts kisezer madarat abból a kibaszott fehér papírból.
Tedd le őket az asztalra.
Kapcsold be a televíziót,
Csinálj háborús helyzetet.
Foglald el a várost.
Darabold föl a holttesteket.
Lépj be a templomba,
Imádkozz istenhez.
Csoportosítsd az embereket
Lágerekbe,
Verd a taktust,
Indítsd a menetet,
Teremts helyzetet,
Könyökölj az asztalra.
És nyugalommal figyeld a papírmadarakat.

Meghatározatlanság

Minden dolog magán viseli a programszerű
definiálhatóság távlatait, életem
dolgok után való kutatás és definiálás.
A meghatározásokat elhasználtuk,
ki fog most hozzájuk perspektívát
szerkeszteni? Távlatok nincsenek többé,
a definíciók elmenekültek,
menedékjogot kaptak az örök nirvánába.

A túlevelű erdő

A militáns avantgárdok elhagyják a XX. századot,
Sisakkal a fejükön, magas szárú bakancsban masíroznak,
Miután elfogyasztottak egy hamburgert a McDonald'sban,
Majd túléltek a tomahawk-támadást.

A költők elhagyják a költészetet,
A nyelv dezintegrált,
Újrealizmus dívik,
Az orvosi egyetem amfiteátrumának
Fehér vásznára vetítve.

Hagyjatok pihenni
A túlevelű erdőben,
A hegyi faházban gyufásdobozt szagolni,
Zaj hallatszik az erdőben,
Túléltek az avantgárdok,
És nem is szöktek messzire.

Semmi sem maradt,
A gyomorban marhahús,
Lerombolt étterem
Mélyén egy kráter.

Nem tudom az erdőből a kiutat,
De vezér szeretnék lenni,
Elválnak az utak a fák között,
S a nyelv dezintegrált,
Az erdőből nincs kiút,
Illetlenség túlélni,
De még illetlenebb
Közönség elé állni.

A katonaság elmasírozott,
A pokol képe elmosódott.

A zajt már nem hallani,
A gyomorban marhahús.
Engedjétek, hogy megpihenjek
A túlevelű erdőben,
És meggyújtsam a faházat
Egy doboz gyufával.